

Ordføreren for Forslagsstillerne (Boeck-Hansen): Maa jeg have Lov til straks at sige, at naar det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen ikke troede paa, at mine Ord var rigtige, er der jo ikke noget at sige til det. Jeg tager mig det heller ikke saa nær. Endnu mindre nær tager jeg mig det, naar det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen mener; at jeg „tror“ for meget. Nej, det jeg fremsatte, var ganske nøgternt. Det var taget direkte ud af de Indberetninger, som jeg har faaet Lov til at se, Indberetninger, der er Svar paa de 12 500 Spørgeskemaer, som er udsendt, og hvorpaa der, som meddelt, kom saadan noget som 11 500 Besvarelser. Af disse har jeg altsaa faaet et Uddrag.

Jeg gaar naturligvis ud fra, at naar de ærede Medlemmer Hr. Leonhard Hansen og Hr. Valdemar Sørensen ikke tror paa, hvad jeg har sagt heroppefra, saa maa det være, fordi de to ærede Medlemmer vil arbejde og ønsker, at vi faar et Arbejde i Udvalget. Hvor havde det været dejligt, hvis de ærede Medlemmer havde ønsket det samme i Fjor. Allerede dengang havde jeg Beviser. Vi fik kun et eneste Møde, nemlig det sættende Møde; i øvrigt intet. Saa naar de ikke allerede har faaet Beviserne i Haanden, skyldes det udelukkende, at Regeringspartierne ikke, saaledes som Formanden i Udvalget oplyste, havde haft Tid til at arbejde i dette Udvalg. Men saa maa man dog vist ikke klage over, at jeg ikke har fremlagt Beviserne. Jeg er paa ny rede til at fremlægge dem; jeg har dem her ved Haanden og kan fremlægge dem i Udvalget.

Jeg tror saamænd, at det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansens Ord er rigtige; jeg tror saamænd, de er saa gode, som de nu kan være, naar det ærede Medlem har komponeret dem, og jeg tror, det er saa ganske i Overensstemmelse med den Opfattelse, det ærede Medlem har faaet af denne Sag. Jeg tvivler heller ikke om det ærede Medlems Oplysninger om, at der var tre Stormagasiner, der tilsammen havde faaet een Mand i Arbejde. Det er dog ikke meget. Jeg tror saa gerne, at det ærede Medlem i sin Tid har været slem til at holde blaa Mandag, men det ligger dog lidt uden for dette.

Jeg maa maaske have Lov til at sige til den højtærede Minister, at jeg forstaar

saa udmærket godt, at Ministeren ikke ønsker at komme ind paa min Kritik af Ministeriets Lovgivningsarbejde, som netop har foraarsaget den store Arbejdsløshed, som raader i Øjeblikket.

Nu hører jeg til min Glæde, at den højtærede Minister kan meddele, at Arbejdsløsheden siden Januar Maaned er gaaet ned, og det er jeg meget tilfreds med; men de sidste Tal, som vi andre har faaet, er kun fra Januar, og der viser Statistiske Meddelelser, at i Fjor, i Januar 1938, var Arbejdsløsheden 29,2 pCt., i Aar var den 29,8 pCt., altsaa noget højere end i Fjor. Nu oplyste den højtærede Socialminister, at den i Øjeblikket, i Februar Maaned, var 27,7 pCt., hvis jeg ikke husker meget fejl. I Fjor var den ogsaa 27,7 pCt., saa den er altsaa meget nær det samme, for ikke at sige fuldkommen det samme, som den var i Fjor. Men selv om der skulde være nogle ganske smaa Udsving, saa vil jeg dog have Lov til at paastaa, at det er en meget stor Arbejdsløshed at have i en saa mild Vinter, som vi har i Aar, og jeg synes navnlig, at dette Tal er lovlig stort, hvis virkelig Loven om Forbud mod Overarbejde har foraarsaget, at 9 000 Mennesker skulde være kommet i Arbejde.

Naa, jeg synes ogsaa, man fik Indtrykket af, at den højtærede Socialminister nærere nogen Tvivl om, at dette Tal 9 000 var helt korrekt, for i saa Tilfælde burde det have givet sig tydeligere Udslag paa Arbejdsløshedstallet. Nej, der kan, hvis man omsætter det alt sammen i normale Arbejdstimer, være Tale om, at der er kommen 3 000 Mand i Arbejde, saa naar De samvirkende Fagforbund opgiver mellem 2 000 og 3 000, kunde det synes at være rigtigt. Imidlertid har Arbejdsgiverforeningen ikke kunnet konstatere mere end 500.

Det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen siger, at samtlige Arbejdere her i Landet skal give 16 Kr. 80 Øre om Aaret, for at Loven kan opretholdes. Jeg synes jo nok, at det bliver til Penge. Naar der er Tale om 300 000 Arbejdere, bliver det henvend 5 Mill. Kr., det vil sige, at 2 000 Mennesker kunde faa 2 500 Kr. om Aaret ud af disse Penge, og saa er der ikke meget ved, at 500 Mennesker er kommet i Arbejde i den Anledning. Derfor siger jeg — ikke uden meget stor Beundring for de Arbejdere, som